

EUROPEAN ORTHODONTIC SOCIETY.

Congres te Londen, 14 en 15 Juli 1938

Dit jaarlijks terugkeerend congres, met zijn prettige, intieme sfeer van regelmatig elkaar weerziende orthodontisten uit verschillende landen van Europa, bracht ook nu weer veel belangrijks en wetenswaardigs.

Op het gebied van orthodontische apparaten werden tal van nieuwigheden gedemonstreerd. Roestvrij staal bleek daarbij nog steeds in het brandpunt der belangstelling te staan. Demonstratoren waren o.a. Friel en Mc Keag (Ierland), Dumm (Duitsland), Rix (Engeland), Russell Marsh (Engeland), Watkin (Engeland), Cools (Antwerpen), Bertram (Den Haag).

Prof. Korkhaus demonstreerde namens Dr. A. M. Schwarz (Weenen), die niet aanwezig kon zijn, diens bekende plaat-apparaten, voorzien van allerlei veertjes.

Op het gebied van Röntgenfotografie, waarin voor de orthodontie ongetwijfeld nog tal van moeilijkheden verborgen liggen, gaven de Coster (Brussel), Korkhaus (Bonn), Hauser (Bonn), Russell Logan (Schotland) en ondergeteekende (oriënterings-apparaat voor foto's van schedel en aangezicht) proeven van hun werk.

Collega Bertram demonstreerde: een verbeterde Hawly retainer, enkele gevallen van diepe beet, met modellen vóór en na de behandeling. Eveneens eenige gevallen van, met goed resultaat behandelde open beet, met de gebruikte apparatuur, en een apparaat tot herstel van de ruimte van geëxtraheerde elementen.

De voordrachten handelden voornamelijk over: beengroei in verband met de tandformatie; Röntgen-opnamen van de plaatsing van het gebit in den schedel; diagnose en behandeling in zeer vroeg stadium (Frühbehandlung); stabilisatie van behandelde gevallen; beenverandering ten gevolge van orthodontische behande-

ling. Tevens eenige besprekingen over den invloed van hormonen en vitaminen op het zich ontwikkelend aangezicht.

De leiding rustte in de vertrouwde handen van Harold Chapman (Londen). Er viel veel te leeren en ook op ander gebied te genieten (banket-cocktail-party).

Het is dan ook alleszins te betreuren dat zoo weinig Holland-sche collega's er aan deelnamen (behalve de genoemden alleen de Decker en Michaelis).

Besloten werd het congres volgend jaar in Duitschland onder leiding van Korkhaus, in de eerste week van Juli te houden. Plannen bestaan om gedeeltelijk in Bonn, gedeeltelijk in Wiesbaden, en grootendeels varende op den Rijn te vergaderen!

Moge dit voor alle Nederlandsche collegae aanleiding zijn om ervan te profiteeren en zich daardoor te verrijken in kennis en ervaring der orthodontie!

J. A. C. DUYZINGS.

IN MEMORIAM DR. C. N. JOHNSON

Op 17 Juli j.l. is Dr. Johnson op 78 jarigen leeftijd geheel onverwacht overleden. Met hem verliest Amerika de laatste van „the grand old men”, de groep die de Amerikaansche tandheelkunde haar wereldfaam heeft bezorgd en zijn naam zal met dien van mannen als G. V. Black, Edward C. Kirk en Truman Brophy voortleven, zoolang de historie der tandheelkunde zal worden bestudeerd.

Van allen was hij vermoedelijk de meest populaire figuur; sinds vele jaren gold hij voor „the most loved man in the dental profession” en wie hem — al is het ook maar vluchtig — gekend heeft — zal zich daar niet over verwonderen, want hij bezat een zoo sterke en zoo innemende persoonlijkheid, dat men hem niet alleen niet kon vergeten, maar ook van hem hield. Zijn capaciteit om „vrienden” te maken was verbazingwekkend, zèlf verklaarde hij dit voor zijn beste eigenschap te houden, „vriendschap” gaf voor hem aan het leven de hoogste waarde.

Dit drukte uiteraard den stempel op al zijn doen en laten. Reeds zeer jong, docent aan de Chicago College of Dental Surgery, is hij dit tot aan het einde toe gebleven, les gevende en practiseerende alsof leeftijd bij hem geen rol speelde.

Voor zijn „boys” was hij niet alleen de leermeester, maar tevens de vaderlijke vriend, die hun lotgevallen ook volgde nadat zij de Universiteit verlaten hadden en altijd bereid bleef hen met raad en daad terzijde te staan.

Hij mocht dan slechts een enkele maal Europa bezocht hebben, toch was hij in hooge mate „international minded” en het wel en wee van zijn talrijke buitenlandsche vrienden ging hem zeer ter harte, zoodat zonder twijfel ook de vele Hollanders die in den loop der jaren de C.C.D.S. bezocht hebben zijn heengaan als een gemis zullen voelen.

In ons land was zijn naam sinds vele jaren bekend en beroemd als de schrijver van „Principles and Practice of Filling Teeth”, het

boek dat in vroeger jaren voor de Utrechtsche studenten de Bijbel was voor Conserveerende Tandheekunde.

Zijn leven is in dienst geweest van zijn beroep; naast zijn practijk, waar hij uitblonk als uitnemend practicus, was hij docent, schrijver en spreker. Behalve het schrijven van de door hem gepubliceerde werken, vond hij tijd voor het redigeeren van verschillende tijdschriften; de laatste jaren was hij hoofdredacteur van „The Journal of the American Dental Association”.

Op vrijwel geen belangrijke vergadering ontbrak hij; zijn naam op de sprekerslijst was een geliefde attractie, ook als tafelredenaar waren er weinigen die hem evenaarden.

Ondanks zijn hoogen leeftijd is hij tot het laatst een „figuur” gebleven, zijn enthousiasme voor zijn beroep en zijn werk bracht hij op anderen over met een talent dat slechts aan zeer weinigen gegeven is en zodoende heeft hij op de krachtigste wijze medegewerkt aan den roem van de Chicago College en van de tandheekunde van zijn land.

Waarmede hem den hoogsten lof gegeven wordt, die deze doode voor zichzelf zou hebben gewenscht.

NORD.